

Az Akadémiai Hálózat a kezdetektől

Az IIF rendszer alapjainak elkészítése 1980-1985

Csaba László

A számítógép-tudományról egyes szám első személyben

- könyv a hőskorszakról
- szerkesztő: Kornai András
- szerzők: Bakonyi Péter ...
- Csaba László: Visszaemlékezések
- Dömölki Bálint ...
- Vámos Tibor
- 2013 NJSZT, NKA

Csaba László: Visszaemlékezések

- Visszanézve 30 évet elmondható-e, hogy az IIF létrehozásakor jó döntéseket hoztunk?
- Fiam osztálytársa szerint, akivel 30 éves érettségi találkozójukon találkozott és aki annak idején hallgatta előadásomat a BME-n: NEM. Ő jobb rendszert épített volna.
- Mi akkor az igazság?
- Véleményem szerint MI az akkori külső, belső körülmények között, a siker reményében MÁS megoldást NEM választhattunk.
- Ezt írtam le a könyvben.

Mi volt a feladat?

- IIF program kidolgozása során kellett a feladatot megvalósítani.
- Az MTA részéről Csurgay Árpád felügyelte.
- Kérte, hogy az MTA intézetei számára megvásárolt több száz IBM PC számára hálózati szolgáltatásokat vezessünk be:
 - elektronikus levelezést,
 - állomány átvitelt,
 - adatbázisok lekérdezését,
 - nemzetközi kapcsolatokkal.

Előkészületek

- Előző években megvizsgáltuk azt, hogy milyen rendszertechnikán alapuljon az adathálózat.
- Elvetettük a DATAGRAM (IPv4) és ISO OSI 4. osztályú transzport protokoll (TCP) alkalmazását
- Miközben a CCITT X.25/X.75/PAD ajánlások elfogadása mellett döntöttünk.
- Fontos, hogy a sorrendtartó hibamentes adatáramlást virtuális áramkörkapcsolással valósítottuk meg és nem TCP/X.25 interfésszel.
- 1985-ben a COMNET konferencián már bemutattuk az MS 700 kapcsológépet.

Eldöntendő kérdések

- Amikor az IIF program elindult, a Műszaki Tanácsnak három kérdésben kellett dönteni illetve a végső megoldást kiválasztani:
 1. A CCITT ajánlásoknak megfelelő csomagkapcsolt adathálózat, és a hozzá csatlakozó végberendezések elkészítése, saját fejlesztéssel és hazai gyártással.
 2. KFKI VAX számítógépek és a DECNET alkalmazása.
 3. A Posta digitális adathálózatára, a NEDIX-re épített végberendezések hálózatának létrehozása.
- Ma már nyilvánvaló, hogy a 2. és 3. megoldás zsákutca lett volna.
- Lehetett volna 4. megoldást választani?

A választott megoldás

- Az 1. megoldást választottuk.
- A rendszer elkészült.
- A SOK-BOX a Posta Városház utcai telephelyére került
 - interfészeinek kétharmada az IIF intézeteket szolgálta ki
 - egyharmada a kísérleti DATEX-P (kb. 100) szolgáltatást nyújtotta.
- Kliens-szerver alkalmazásként megvalósítottuk az ELLA elektronikus levelező rendszert
 - amelynek központja, vagyis a postaládák kezelése az IBM 3031 nagyszámítógépen történt,
 - amely az EARN rendszeren keresztül nemzetközi levelezést is lehetővé tett.